

Sygn. akt: X C 195/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Domańska

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa W. C.

przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Katarzyna Malinowska

UZASADNIENIE

Powód W. C. wniósł pozew przeciwko (...) sp. z o.o. o zapłatę kwoty 6404,12 zł z odsetkami i kosztami.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powód nabył u pozwanego w listopadzie 2014 r. płytki podłogowe, które miały podlegać łatwemu czyszczeniu. W styczniu 2015 r. powód zaobserwował plamy na płytkach, które nie dawały się usunąć zwykłymi środkami czyszczącymi. W lutym 2015 r. powód złożył reklamację w oparciu o prawo rękojmi. W dniu 17 stycznia 2015 r. powód otrzymał projekt odpowiedzi na reklamację.

Powód domagał się zwrotu kosztu nabycia płytek – 2067,12 zł, kosztu ich położenia – 1500 zł za robociznę i 837 zł za klej oraz kosztów wymiany płytek na nowe na które składać się ma: skucie płytek – 800 zł, demontaż i montaż kuchni – 600 zł, zniesienie płytek i wywiezienie ich na śmietnisko – 400 zł (k. 55 akt), przywóz nowych płytek – 200 zł.

Na rozprawie w dniu 30 czerwca 2016 r. pełnomocnik powoda sprecyzował, iż zwrotu kwoty zapłaconej za płytki powód domaga się z powodu odstąpienia od umowy.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Wskazał, iż do umowy, która łączyła strony mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U.2002.141.1176) Nadto pozwany wskazał, iż po pisemnym poinformowaniu sprzedającego o problemach z płytkami do W. C. udał się na oględziny podłogi K. B.. Przedstawiciel pozwanego stwierdził, iż zabrudzenia na płytkach spowodowane były materiałami budowlanymi użytymi do wykonania okładzin ściennych. Już w dniu 11 lutego 2015 r. powód został poinformowany, że pozwany nie uznaje reklamacji, następnie zostało to potwierdzone pismem z dnia 17 lutego 2015 r. Ponadto pozwany zaprzeczył, aby towar był niezgodny z umową oraz,

że nie można zastosować domniemania uznania reklamacji, bowiem powód nie wskazał, czy domaga się naprawy czy wymiany płytek na nowe.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód W. C. nabył w listopadzie 2014 r. w (...) sp. z o.o. płytki S. S. B. 60x60 za łączną kwotę 2067,12 zł. P. te płytki na podłodze swojego mieszkania w przedpokoju i w kuchni.

Dowód: faktura k. 6-7 akt, zeznania świadka K. B. k. 56 akt

Na płytkach pojawiły się plamy, których nie potrafił usunąć. Zgłosił się z tym problemem do sprzedawcy, który zaproponował mu zakupienie specjalnych środków do czyszczenia płytek. Zastosowanie ich nie przyniosło rezultatu

Bezsporne, nadto paragon k. 31 akt, zeznania świadka S. K. k. 56 akt, zeznania świadka K. B. k. 56 akt zeznania powoda k. 57 akt

W dniu 03 lutego 2015 r. powód zgłosił u pozwanego reklamację: jako niezgodność towaru z umową wskazał plamy (przebarwienia) na płytkach. W zgłoszeniu reklamacyjnym nie wskazał, czego się domaga.

Dowód: zgłoszenie reklamacyjne k. 8 akt

Płytki u powoda oglądał K. B. i nie stwierdził, aby zabrudzenia na płytkach wynikały z ich wadliwości.

Dowód: zeznania świadka K. B. k. 56 akt

Pismem nadanym do powoda w dniu 19 lutego 2015 r. (które nie zostało podpisane) pozwany wskazał, iż plamy na płytkach powstały wskutek zabrudzenia i będzie poszukiwany środek do usunięcia tych plam.

Dowód pismo z kopertą k. 10-11 akt

Płytki zakupione u pozwanego nie zostały skute i znajdują się w mieszkaniu powoda

Dowód: zeznania powoda k. 57 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie został ustalony na podstawie dokumentów prywatnych, których autentyczność nie była kwestionowana oraz na podstawie zeznań świadków i powoda.

W zakresie ustalenia stanu faktycznego istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy zeznania świadków i powoda w znacznej części były spójne i korespondowały ze sobą.

Sąd nie dał wiary powodowi w zakresie jego twierdzeń, iż plamy na płytkach powstają np. przy zetknięciu płytek z ogórkiem kiszonym i nie da się tego usunąć, a wynika to z wadliwości płytek, bowiem twierdzenia te nie znalazły potwierdzenia w żadnym z przeprowadzonych dowodów.

Powództwo podlegało oddaleniu w całości z uwagi na nieudowodnienie zasadności roszczenia.

Po pierwsze konieczne było wykazanie niezgodności towaru z umową.

Zgodnie z art. 4 ust 1 ustawy z dnia z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U.2002.141.1176), która znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania.

Z zacytowanego przepisu w pierwszym rzędzie wynika, że warunkiem powstania odpowiedzialności sprzedawcy wobec kupującego jest wykazanie przez nabywcę towaru konsumpcyjnego dwóch okoliczności:

- 1) braku zgodności towaru z umową, oraz
- 2) tego, że stan ten występował w chwili wydania towaru.

Ponieważ w praktyce druga z tych przesłanek często jest trudna do wykazania, ustawodawca wprowadził w art. 4 ust. 1 in fine powołanej ustawy na korzyść kupującego, domniemanie wzruszalne istnienia braku zgodności towaru z umową w chwili wydania towaru, jeśli strona ta udowodni (kupujący), że taki brak zgodności wystąpił w okresie sześciu miesięcy od dnia wydania towaru.

O niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową można mówić przede wszystkim, jeżeli nie nadaje się on do celu, do jakiego jest zwykle używany, bądź gdy nie odpowiada właściwościom cechującym towar tego rodzaju (art. 4 ust. 3 powołanej ustawy.). Z niezgodnością towaru z umową możemy mieć również do czynienia w wypadku niezgodności z podanym przez sprzedawcę opisem lub cechą okazanej kupującemu próbki albo wzoru, niezgodności z celem określonym przez kupującego przy zawarciu umowy (art. 4 ust. 2 ustawy) czy niezgodności z zapewnieniami sprzedawcy, producenta lub osoby, która wprowadza towar do obrotu krajowego w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, o właściwości towaru, w tym o terminie, w jakim towar ma je zachować (art. 4 ust. 3 i 4 ustawy).

W realiach niniejszej sprawy niezgodność towaru z umową polegać mogłaby na tym, że na płytkach pojawiają się plamy wskutek normalnego użytkowania np.: zabrudzenia obuwem, wylania się herbaty czy zetknięcia z innymi artykułami spożywczymi i nie można ich usunąć, a sytuacja ta jest spowodowana wadą w samych płytkach np. nieprawidłową powłoką.

Pozwany nie kwestionował wprawdzie faktu, iż płytki miały trudne do usunięcia plamy, jednakże wskazywał, iż nie powstały one wskutek normalnej eksploatacji, ale wskutek działania na nie chemii budowlanej.

To na powódzie jednak spoczywał ciężar udowodnienia, że płytki przebarwiały się wskutek normalnej eksploatacji i nie można ich doczyścić i w ten sposób nie nadają się do celu w jakim płytki podłogowe są zwykle używane, a nadto wada tkwi w samych płytkach, a nie została spowodowana nieprawidłowym ich położeniem, czy zastosowaniem niewłaściwych środków chemicznych, czy też pozostałościami fugi lub okładziny ściany.

Na poparcie swoich twierdzeń powód nie przedstawił żadnego dowodu – nawet fotografii. Skoro płytki w dalszym ciągu znajdują się w mieszkaniu powoda, najprostsze byłoby złożenie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego specjalizującego się w badaniu jakości materiałów budowlanych. Powód reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego nie złożył takiego wniosku.

Skoro powód nie wykazał, że płytki nie były zgodne z umową, a nadto, że ta niezgodność towaru z umową jest istotna, brak było podstaw do odstąpienia od umowy (art. 8 ust 4 powołanej ustawy) – a tylko wówczas możliwe byłoby żądanie zwrotu uiszczonej ceny za płytki (art. 494 kc). Wskazać należy na marginesie, że powód nie wykazał, iż oświadczenie o odstąpieniu od umowy pozwanemu w ogóle złożył.

Nie można w przypadku kontaktów powoda z pozwanym przyjąć domniemania uznania reklamacji, bowiem tylko w przypadku, gdy sprzedawca, który otrzymał od kupującego żądanie oprowadzenia towaru do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni, uważa się, że uznał to żądanie za uzasadnione. (art. 8 ust 4 w zw. z ust 1 powołanej ustawy). Powód w swojej reklamacji wskazał, że płytki mają plamy, nie sformułował jednocześnie żądania.

Wobec nie wykazania odstąpienia od umowy lub nienależytego wykonania umowy przez powoda, ewentualnie wyrządzenia powodowi przez pozwanego szkody - brak było również podstaw do dochodzenia dalszych kwot

wskazanych w pozwie – w tym kosztu położenia płytek (robocizna i wartość kleju) oraz kosztów skucia płytek, demontażu i montażu kuchni, zniesienia płytek i wywiezienia ich na śmietnisko oraz przywozu nowych płytek

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Powód przegrał spór w całości, wobec tego zobowiązany jest zwrócić pozwanemu koszty procesu, na które składa się 1200 zł wynagrodzenia pełnomocnika ustalone na podstawie § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804) oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSR Katarzyna Malinowska